

Sygn. akt IC 74/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Izabela Kosińska - Szota

Protokolant: Natalia Stokłosa

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2015 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa T. B.

przeciwko (...) SA z siedzibą w S.

o zapłatę 31 841,79 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...)SA z siedzibą w S. na rzecz powoda T. B. kwotę 31 841,79 zł (trzydzieści jeden tysięcy osiemset czterdzieści jeden złotych i 79/100) z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 17 441,11 zł od dnia 4 września 2012 roku,
- od kwoty 5 720,68 zł od dnia 23 sierpnia 2012 roku,
- od kwoty 5 040 zł od dnia 27 września 2012 roku
- i od kwoty 3 640 zł od dnia 30 września 2012 roku;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 3 859 (trzy tysiące osiemset pięćdziesiąt dziewięć) zł tytułem kosztów procesu;

IV. nakazuje uiścić stronie pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 971,90 zł (dziewięćset siedemdziesiąt jeden złotych i 90/100) tytułem kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 74/14

UZASADNIENIE

Powód T. B. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) SA z siedzibą w S. kwoty 16 824,81 zł tytułem odszkodowania za szkodę na mieniu z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot: 5 720,68 zł od dnia 23 sierpnia 2012 r., 8 680 od dnia 27 września 2012 r. i od kwoty 2 424,13 zł od dnia 4 września 2012 r. oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu podnosząc w uzasadnieniu pozwu, że w dniu 5 lipca 2012 r. uszkodzeniu uległ jego pojazd wykorzystywany w działalności gospodarczej, szkoda została zgłoszona 7 lipca 2012 r. Powód wskazał, że na szkodę składają się koszt naprawy uszkodzonego pojazdu I. oraz koszty najmu pojazdu zastępczego dla utrzymania ciągłości działalności gospodarczej. Powód podał, że strona pozwana przyznała mu odszkodowanie 10 539,68 zł tytułem naprawy pojazdu

i 2 959,32 zł tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego, lecz zdaniem powoda kalkulacja strony pozwanej została zaniżona, zaś koszty najmu pojazdu zostały zapłacone tylko częściowo za jedną z faktur.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu przyznając swą odpowiedzialność, lecz podniosła, że spełniła już świadczenie, a koszty najmu pojazdu zastępczego we wskazywanym okresie są nieuzasadnione.

Pismem z dnia 26 września 2014 r. powód rozszerzył powództwo domagając się w miejsce kwoty 2 424,13 zł tytułem odszkodowania za uszkodzony pojazd kwoty 17 441,11 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 4 września 2012 r.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w rozszerzonym zakresie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 lipca 2012 r. uszkodzeniu uległ w wyniku wypadku samochód powoda T. B. marki I. – autochłodnia. Powód wykorzystywał ten samochód w prowadzonej działalności gospodarczej do codziennego wożenia produktów do piekarni, cukierni, restauracji, barów. Powód wynajął pojazd zastępczy F. (...), który nie odpowiadał właściwościom uszkodzonego samochodu, ponieważ brak było w wypożyczalniach pojazdu izotermicznego. Koszt najmu pojazdu zastępczego wyniósł w okresie od 5 lipca do 4 sierpnia 2012 r. (31 dób) 8 680 zł, w okresie od 5 do 22 sierpnia 2012 r. (18 dób) 5 040 zł i w okresie od 23 sierpnia do 4 września 2012 r. (13 dób) 3 640 zł.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) – k.7
- faktura VAT nr (...) – k.8
- faktura VAT nr (...) – k.9
- wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – k.30
- zeznania powoda – k.70 – 71

W samochodzie powoda uszkodzeniu uległy poprzeczka, lampa, tablica rejestracyjna, lampa tablicy rejestracyjnej, poprzeczka ramy izotermy, rama dolna drzwi tylnych, absorber, rama lewa drzwi tyły, rama dolna lewa izotermy, poszycie TL izotermy, kosz koła zapasowego, podłużnica TP ramy, nadkole TL, wspornik nadkola, lampa obrysowa TL, podłużnica TL ramy, rama izotermy TL, zawias dolny L drzwi tyły.

Dowód:

- znajdujące się w aktach szkody zdjęcia uszkodzonego pojazdu – k.228 – 298
- opis uszkodzeń i protokół szkody w pojeździe oraz ocena techniczna – k.306 - 311

Powód zgłosił szkodę w dniu 7 lipca 2012 r.

Dowód:

- zgłoszenie szkody komunikacyjnej – k.191 i 191 verte akt szkody

Strona pozwana(...)uznało swą odpowiedzialność za skutki wynikające ze zdarzenia z dnia 5 lipca 2012 r. na podstawie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej.

Okoliczności bezsporne

Strona pozwana wyliczyła wartość szkody w pojeździe powoda na kwotę 12 963,81 zł wraz z podatkiem VAT.

Dowód:

- kalkulacja naprawy – k.13 – 19

Strona pozwana poinformowała powoda pismem z dnia 2 sierpnia 2012 r. o przyznaniu odszkodowania w kwocie 10 539,68 zł netto.

Dowód:

- pismo strony pozwanej z dnia 02.08.2012 r. – k.26

- wpływ na rachunek – k.29

Następnie pismem z dnia 21 sierpnia 2012 r. przyznała odszkodowanie w kwocie 2 959,32 zł za najem pojazdu zastępczego uznając, że był on zasadny 13 dni, 2 dni od dnia wystąpienia szkody do dnia oględzin plus 9 dni technologicznego czasu naprawy pojazdu oraz 2 dni organizacyjne. Środki wpłynęły na rachunek powoda 23 sierpnia 2012 r.

Dowód:

- pismo z dnia 21.08.2012 r. – k.27

- wpływ na rachunek – k.28

Powód poinformował stronę pozwaną, że nie zgadza się z kalkulacją ubezpieczyciela podnosząc, że w siedmiu warsztatach wszystkie odmówiły mu naprawy szkody za kwotę podaną w kalkulacji. W związku z tym zlecił powód zlecił dokonanie wyceny szkody w swoim pojeździe na podstawie systemu A. i rzeczoznawca wyliczył szkodę na kwotę 27 980,79 zł.

Dowód:

- kalkulacja naprawy z dnia 10.08.2012 r. – k.19 – 25

- pisma powoda w aktach szkody – k.125, 127

- zeznania powoda – k.70 – 71

Pismem z dnia 25 sierpnia 2012 r. nadanym 27 sierpnia 2012 r. powód wniósł skargę na brak realizacji pełnej kwoty odszkodowania za uszkodzenie samochodu I. oraz brak pełnej zapłaty za najem pojazdu zastępczego.

Dowód:

- pismo z dnia 25.08.2012 r. – k.10 – 11

Strona pozwana w dniu 4 września 2012 r. przekazała powodowi kwotę 10 539,68 zł.

Dowód:

- wpływ na rachunek – k.29

W piśmie nadanym 14 września 2012 r. powód przesłał trzy faktury za najem pojazdu zastępczego podnosząc konieczność użytkowania pojazdu w prowadzonej działalności gospodarczej.

Dowód:

- pismo z dnia 12.09.2012 r. – k.12

Wysokość szkody w pojeździe powoda wyniosła 27 980,79 zł wraz z podatkiem VAT.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego J. Z. z dnia 30.07.2014 r. – k.78 – 81

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o zapłatę podlegało uwzględnieniu w przeważającej całości, a oddaleniu nieznacznie - jedynie w zakresie 3 dni co do odsetek ustawowych.

Kwestia odpowiedzialności strony pozwanej nie była kwestionowana, a spór powstał na tle wysokości odszkodowania.

Zgodnie z przepisem art.822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Natomiast przepis art.361 § 1 k.c. stanowi, że zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Oczywistym jest, że mieć należało na względzie również przepisu ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. nr 124, poz.1152 ze zm.)

Przeprowadzone dowody nie były kwestionowane co do ich prawdziwości i autentyczności. Rozstrzygając sprawę w zakresie odszkodowania z tytułu uszkodzenia pojazdu powoda marki I.autochłodni Sąd posiłkował się opinią biegłego z zakresu m. in kalkulacji warsztatowej J. Z.. Wyniki tej opinii w kontekście pozostałych dowodów pozwalają na stanowcze stwierdzenie, że odszkodowanie wypłacone powodowi z tytułu uszkodzeń jego pojazdu zostało znacząco zaniżone przez stronę pozwaną, która kierując się korzystnymi dla siebie parametrami przyznała powodowi odszkodowanie jedynie w wysokości 10 539,68 zł bez podatku VAT, nie uzasadniając dlaczego wypłacono powodowi odszkodowanie bez tego podatku. Opinia biegłego jest pełna, jednoznaczna, logiczna i koreluje z dowodem w postaci opinii prywatnej sporządzonej na zlecenie powoda, opisem uszkodzeń pojazdu i ocena techniczną, w których to dowodach określony został zakres uszkodzeń pojazdu powoda oraz zeznaniami powoda, którym należało przypisać walor wiarygodności. Zwrócić należy uwagę, że zarówno opinia sporządzona przez ubezpieczyciela, jak i przez powoda zostały opracowane w systemie (...)i obejmowały ten sam zakres naprawy, lecz jak wskazał biegły sądowy w opinii różniły je wysokość stawki za roboczogodzinę oraz ceny części zamiennych producenta pomniejszone o amortyzację części w wysokości 55 %, co stanowiło kod warunkowy. Ponadto biegły wskazał w odniesieniu do stanowiska pozwanego ubezpieczyciela, że zamienniki o symbolu Q nie występują w zakresie części niezbędnych do naprawy pojazdu powoda. Biegły wyliczył więc wartość szkody w pojeździe powoda na kwotę 27 980,79 zł wraz z podatkiem VAT. Zwrócić należy uwagę, że powód sygnalizował pozwanemu ubezpieczycielowi, że kwotę wyliczona przez ubezpieczyciela żaden z 7 warsztatów nie podjął się naprawy jego samochodu, lecz strona pozwana nie reagowała na ten argument. Skoro strona pozwana wypłaciła powodowi kwotę 10 539,68 zł, to na rzecz powoda należało zasądzić 17 441,11 zł wraz z podatkiem VAT, ponieważ powód prowadzi działalność gospodarczą.

Sąd zgodnie z przepisem art.481 k.c. w zw. z art.14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych zasądził odsetki ustawowe od tej kwoty od dnia 4 września 2012 r., tj. od dnia, w którym strona pozwana dokonała przelewu kwoty odszkodowania na rachunek bankowy powoda. Brak było jakichkolwiek przeszkód po stronie pozwanej, by w tym terminie wyliczyć i wypłacić powodowi należne odszkodowanie.

W odniesieniu do odszkodowania z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego stwierdzić należy, że stanowisko strony pozwanej również nie zasługiwało na uwzględnienie. Wskazać wypada, że powód najął pojazd zastępczy po szkodzie 5 lipca 2012 r., lecz było to celowe i racjonalne działanie, ponieważ prowadził działalność gospodarczą. Zauważyć należy, że powód codziennie dostarczał produkty do piekarni, cukierni, restauracji i barów, a strona pozwana dokonała wypłaty odszkodowania, nie bacząc na przepis art.14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, ale w sposób zupełnie dowolny określiła uzasadniony czas najmu pojazdu zastępczego przez powoda na 13 dni. Strona pozwana pozostając zupełnie bezkrytyczna nie uwzględniła, że wypłaciła powodowi odszkodowanie z tytułu naprawy pojazdu i to w kwocie zaniżonej dopiero w dniu 4 września 2012 r. Uzasadnionym jest żądanie zwrotu przez powoda kosztów najmu pojazdu zastępczego za czas trwania postępowania likwidacyjnego do dnia wypłaty przyznanego odszkodowania – zgodnie z wnioskiem powoda. Brak jest podstaw, by nakładać na poszkodowanego obowiązek wyłożenia własnych środków na naprawę pojazdu, tym bardziej, że powód informował stronę pozwaną o już po sporządzeniu kalkulacji, że wyliczona kwota jest zaniżona i warsztaty nie podejmą się naprawy za taką cenę. Pozwany ubezpieczyciel zupełnie pominął także, iż powodowi pojazd był niezbędny z uwagi na charakter prowadzonej działalności, przy czym powód zmuszony był wynająć i tak pojazd nie odpowiadający parametrami uszkodzonemu pojazdowi, wszak pojazd zastępczy nie posiadał autochłodni. Strona pozwana też tego nie uwzględniła, a już na marginesie tylko zauważyć należy, że gdyby do najmu pojazdu zastępczego z autochłodnią doszło, koszty najmu byłyby niewątpliwie zdecydowanie wyższe. Z tych względów Sąd uwzględnił w całości żądanie powoda z tytułu poniesionych kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres od 5 lipca 2012 r. do 4 września 2012 r. i zasądził z tego tytułu kwotę 14 440,68 zł uwzględniając, że koszty najmu pojazdu zastępczego wyniosły 17 360 zł (suma trzech faktur), wypłacono powodowi za najem pojazdu zastępczego 2 959,32 zł.

O odsetkach ustawowych orzeczono na w/w podstawach zasądzając je od kwoty 5 720,68 zł, tj. od dnia, w którym strona pozwana wypłaciła częściowo odszkodowanie z tego tytułu, od kwoty 5 040 zł (druga faktura) od dnia 27 września 2012 r., a więc po upływie 30 dni od pisma z dnia 25 sierpnia 2012 r., nadanego 27 sierpnia 2012 r., a od kwoty 3 640 zł od dnia 30 września 2014 r., nie zaś jak żądał powód od dnia 27 września 2012 r., bowiem w piśmie z dnia 25 sierpnia 2012 r. nie została przedstawiona do zapłaty stronie pozwanej.

Sąd oddalił na podstawie art.227 k.p.c. i art.217 § 2 k.p.c. wniosek dowodowy strony pozwanej z opinii biegłego z zakresu motoryzacji, na okoliczność wyliczenia uzasadnionego okresu najmu pojazdu zastępczego. Ten wniosek dowodowy w kontekście terminu, w jakim wypłacono powodowi odszkodowanie był nieracjonalny i zbędny. Skoro pozwany ubezpieczyciel wypłacił powodowi odszkodowanie dopiero w dniu 4 września 2012 r. – vide dowód z wpływu na rachunek i do tej daty powód korzystał z najmowanego pojazdu, a z opinii biegłego sądowego jednoznacznie wynika, że uzasadniony koszt naprawy pojazdu powoda wynosi 27 980,79 zł, to oczywistym jest, że powód nie korzystał z pojazdu zastępczego zbyt długo, lecz najmował pojazd celowo i koniecznie. To z przyczyn leżących po stronie pozwanej doszło do uchybienia terminowi płatności odszkodowania (nastąpiło to znacząco po upływie 30 dni). Zdaniem Sądu, powód założył, że dzień wypłaty odszkodowania jest ostatnim dniem, w którym z niego korzystał, choć w ocenie Sądu mógł to czynić jeszcze przez czas naprawy przedmiotowego pojazdu.

Pozostałe wnioski dowodowe na powołanej wyżej podstawie również podlegały oddaleniu, jako nie mające znaczenia dla sprawy, a nadto zgłoszone z pominięciem przepisów o prekluzji dowodowej.

Bez znaczenia dla sprawy pozostawało pismo z dnia 1 października 2012 r., 22 października 2012 r., 16 listopada 2012 r. oraz wezwanie z dnia 18 grudnia 2012 r., ponieważ nie wynikając z nich żadne istotne do rozstrzygnięcia okoliczności, prócz tego, że strony korespondowały ze sobą wymieniając się swoimi stanowiskami.

O kosztach procesu orzeczono na mocy art.98 § 1 i 3 k.p.c. zasądzając je od strony pozwanej, a składają się na nie: opłata sądowa 842 zł, koszty zastępstwa procesowego 2 400 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł i 600 zł zaliczka spożytkowana na wynagrodzenie biegłego.

O brakujących kosztach sądowych rozstrzygnięto na podstawie art.113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazując je uiścić stronie pozwanej w kwocie 971,90 zł (brakujące wynagrodzenie biegłego wynikające z postanowienia z dnia 8 września 2014 r. i opłata sądowa od rozszerzonego powództwa 751 zł)

12.03.2015 r.